

ת"פ 16508/03/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד ע.א.ר (עציר)- ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16508-03-21 מדינת ישראל נ' א.ר (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-תביעות נגב
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי נגד ע.א.ר (עציר)-ויעוד חזותי
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד שפיק אבו האני

גזר דין

רקע

1. ביום 4.7.21, הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות **תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בת זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) ו**הפרת צו בית משפט הנועד להגן על אדם** לפי סעיף 287 לחוק.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן הנאשם והמתלוננת בני זוג לשעבר אשר פרודים מזה כשנתיים.

בתאריך 16.12.20 במסגרת הליך ה"ט 21231-12-20 בבית משפט השלום בבאר שבע, ניתן כנגד הנאשם צו האסור עליו ליצור קשר עם המתלוננת, לפנות או להטרידה בכל דרך ובכל מקום, לבלוש או לפגוע בפרטיותה בכל דרך (להלן: "הצו").

בתאריך 3.7.21 בשעה 14:38 או בסמוך לכך, נסעה הנאשמת ברכבה, ברחוב סמטת קדש בבאר שבע.

בהמשך לאמור, הבחינה המתלוננת בנאשם, הנוסע ברכבו אחריה. המתלוננת עצרה את רכבה בחנייה סמוכה ונעלה את חלונות הרכב.

בהמשך לכך, ניגש הנאשם לחלון רכבה של המתלוננת והכניס את כפות ידיו דרך חריץ חלון הרכב, אשר היה פתוח, הוריד את החלון מטה ותקף את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה והכה אותה באגרוף. לאחר שהגיעו למקום עוברי אורח, הנאשם נמלט.

במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם את צו ההגנה.

כתוצאה ממעשה הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות המטומה בזרוע שמאל, וכן מכאוב בראשה ובזרוע שמאל.

טענות הצדדים לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום פלילי של הנאשם [ת/1], וטעוניהם לעונש בכתב.

4. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירת האלימות, הפוגעת בבטחונה האישי, בשלמות הגוף ובכבודה של המתלוננת.

כן הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהפרת צו בית המשפט שהם הפגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

נטען, כי העובדה שהנאשם והמתלוננת אינם במערכת יחסים מזה כשנתיים מהווה נסיבה לחומרה. המתלוננת פנתה לקבל צו הגנה מבית המשפט כדי להבטיח את ניתוק הקשר עם הנאשם ולמרות זאת, שלומה לא הובטח.

מעשה התקיפה נעשה במקום ציבורי ולעיני הציבור, דבר המלמד על מידת אשם גבוהה מצד הנאשם וכן מגביר את מידת הפגיעה בחירותה ובכבודה, כאשר השפיל אותה לעיני כל.

מעשה זה מדגיש גם את מידת הזלזול מצד הנאשם בשלטון החוק ובסמכות בית המשפט.

בנסיבות האמורות, סבורה המאשימה שהפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית.

5. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה שלושה פסקי דין:

רע"פ 977/16 **דיין נ' מדינת ישראל (10.2.16)**, שם אושר גזר הדין במסגרתו הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם תקף את זוגתו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהיכה ואתה בפניה משך בשיערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה.

רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל (21.3.17)**, שם אושר עונש מאסר בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בשל כך שהכה את אשתו במכת אגרוף.

ת"פ 60091-05-17 **מ"י נ' אבו גודה**, שם הורשע הנאשם בעבירות תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית ועבירות נלוות. נקבע מתחם של 15-33 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 27 חודשי מאסר בגין אותו תיק.

6. המאשימה עתרה למתחם עונש הולם העומד על 10-24 חודשי מאסר בפועל וטענה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתית מתחם זה. עוד עתרה למאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס לשיקול דעת בית המשפט, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.

7. בקביעת העונש בתוך המתחם נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו ונטל

אחריות על מעשיו וכן את העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

כן צוין, כי הודאת הנאשם ולקיחת האחריות היו רק ביום בו היה קבוע התיק לשמיעת הוכחות, שעה שכל העדים התייצבו בבית המשפט בהם המתלוננת והעד שראה את האירוע.

8. **ב"כ הנאשם** טען שמדובר באדם בן 48, נעדר עבר פלילי אשר הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום.

9. נטען, כי מועד ההוכחות לא בוטל והעדים נאלצו להתייצב בבית המשפט שכן הפגישות אשר נקבעו לשם הדברות נדחו באשמת המאשימה ולכן אין להטיל דופי בנאשם.

10. נטען, כי כתב האישום תוקן באופן מהותי. נטען, כי המפגש בין הנאשם למתלוננת היה מקרי ולא מדובר במעקב.

11. נטען כי הנאשם חסך את עדותה של המתלוננת בבית המשפט.

12. כן נטען כי גם המתלוננת פגעה בנרשם והוא נזקק לטיפול רפואי, כעולה מחומר החקירה.

13. נטען כי הנאשם הביע חרטה, לקח האחריות וחסך זמן שיפוטי יקר.

14. נטען כי לו היה משוחרר בתנאים, היו נגזרים על הנאשם לא יותר משלושה חודשי עבודות שירות. לתמיכה בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי דין:

א. ע"פ 32637-08-10 **אלבז נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובית המשפט השיתעליו 3 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

ב. ע"פ 16160-10-11 **טבנצ'יק נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש שם נגזרו 4 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

ג. רע"פ 3622/11 **ישראל נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 3 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

ד. 36613-05-11 **פיליפ נ' מדינת ישראל** - נאשם אשר הורשע בשלוש עבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש ונגזרו עליו 6 חודשים עבודות שירות וענישה נלווית.

ה. 61701-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** - נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם נעדר עבר פלילי ולאחר טיפול בשירות המבחן, נגזרו חודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

ו. 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** - נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים ולאחר הליך טיפולי נדון ל-4 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית.

15. נטען כי רוב הפסיקה מתייחסת לכך שכאשר מדובר בעבירה ראשונה והנאשם נעדר עבר פלילי, אין למצות עמו

את הדין.

16. נטען כי כיום הנאשם הפנים והבין שאסור לו לדבר או להיות בקשר עם הפרודה שלו.

17. ב"כ הנאשם עתר לכך שבית המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם וכי אין התנגדות שיושת על הנאשם מאסר מותנה, הרחקה הדדית והתחייבות כשהנאשם יצהיר שהוא לא ייתקל במתלוננת או יצור איתה קשר בכל דרך שהיא.

18. נטען כי הנאשם עצור מזה ארבעה חודשים, זו הפעם הראשונה שהוא מצוי במעצר והדבר משפיע עליו ועל משפחתו.

19. **הנאשם** בדבריו האחרונים מסר כי הוא עשה טעות והוא מצטער עליה וכי הוא לא יחזור על מעשיו. מסר כי הוא רוצה לחזור למשפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

20. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. בית המשפט העליון חוזר ומבהיר, כי יש להילחם בתופעה של אלימות כלפי בת זוג, ובפרט כשמדובר בעבירות כלפי מי שנפרדה מבן הזוג ומבקשת להתנתק ממנו.

ראו, למשל, רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (20.08.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

ראו גם ע"פ 15-1961 **גזית נ' מדינת ישראל** (9.6.16):

"בתי המשפט הדגישו לא אחת כי יש להגן על זכותה של אישה להיפרד מבן זוגה בכל עת מבלי לחשוש לשלומה וכי יש צורך להשית עונשי מאסר ממושכים ומרתיעים על בני זוג תוקפניים הפועלים באלימות בנסיבות אלה (ראו: ע"פ

927/07 חדד נ' מדינת ישראל (**18.6.2008**); ע"פ 3242/12 אלמוני נ' מדינת ישראל,
[פורסם בנבו] בפסקה **14** (**16.6.2014**)".

22. בכל הנוגע לעבירה של הפרת צו בית המשפט, קיימת פגיעה נוספת ונפרדת בערכים המוגנים הקשורים בסדר הציבורי ובחיוניות השמירה על שלטון החוק.

23. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. הנאשם ביצע את עבירת אלימות כנגד פרודתו, זאת כאשר הוא מנוע להתקרב אליה על ידי צו בית משפט. יש בכך נסיבה המחמירה את מידת הפגיעה בשלומה, בכבודה ובתחושת הביטחון של המתלוננת, לאחר שגם כשפנתה לקבלת סעד מבית המשפט, לא היה בדבר להבטיח את שלומה.

ב. העבירה בוצעה לאור יום, ברחוב בלב העיר כשעוברים ושבים נמצאים במקום.

ג. הנאשם הוריד בכח את חלון הרכב, בעת שהמתלוננת נמצאת בתוכו, ותקף אותה באופן שהותיר חבלה פיזית.

על פי הוראות החוק, בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בית המשפט יידרש אך ורק לעובדות כתב האישום שבפניו. אכן, במקרה זה כתב האישום אינו מייחס לנאשם מעקב אחר המתלוננת ואין לקבוע לחובתו כי עקב אחריה בכוונה. עם זאת, משהבחינה המתלוננת בנאשם פנתה למגרש חנייה ועצרה את רכבה אך הנאשם לא המשיך בדרכו אלא יזם פגישה עם המתלוננת ותקף אותה.

טענת ב"כ הנאשם לגבי הפגיעה בנאשם עצמו באירוע, אינה חלק מעובדות כתב האישום המתוקן ובית המשפט לא יידרש לה על פי הוראות החוק.

מדיניות הענישה הנוהגת

24. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים. אציין, כי פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם אינם תומכים בענישה לה עתר. בחלקן מדובר בעבירות לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ולא בעבירה המחמירה של לפי סעיף 382 כבעניינו; פסקי הדין אינם כוללים את העבירה הנוספת של הפרת צו הגנה; בחלק מפסקי הדין בית המשפט התחשב בהליך טיפולי בשירות המבחן. להלן התייחסות לאסמכתאות נוספות:

א. בת"פ (ב"ש) 3141-04-11 **מדינת ישראל נ' וסאם מוחמד** (25.11.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שתקף את בת זוגו, משך בשערותיה, סטר על פניה ואיים להרגה. נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי נכון למועד העבירה, עונש החורג מהמתחם בשל שיקולי שיקום.

ב. בת"פ (פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' אהרן ברגי** (30.9.13), הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בכך שהפר צו הגנה שניתן לבקשת המתלוננת, אמו ובהמשך הפר תנאי שחרור שנקבעו על ידי שופט לאחר שנעצר. בשני המקרים הנאשם הגיע לבית האם בניגוד להוראה החוקית, ללא

עבירות נוספות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך חודש וחצי ובנוסף הפעיל מאסר מותנה קודם.

ג. ברע"פ 6100-12 פלוני נ' מדינת ישראל (6.8.12) אושר עונש מאסר של שלושה חודשים בעניינו שלנאשם שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו הגנה והיזק לרכוש. נקבע, כי לולי נסיבות אישיות חריגות שפורטו היה מקום להחמיר עוד יותר בעונשו.

ד. בע"פ 1261-15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15) נקבע מתחם עקרוני של 3-12 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית, גם כאשר ההפרה מנוצלת לביצוע עבירה נוספת (ונקבע מתחם נפרד לעבירה האחרת שבוצעה).

ה. ברע"פ 1940-16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.16) הנאשם הורשע במספר עבודות של הטרדה מאיימת באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות כלפי המתלוננת וכן הפרת הוראה חוקית. נקבע מתחם נפרד לעבירה של הפרת הוראה חוקית של מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר.

ו. בת"פ 34175-02-21 מדינת ישראל נ' עבדלעזיז (28.6.21) שם הורשע הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית ואיומים כלפי אשתו בכך שהגיע אל ביתה, בניגוד לתנאי שחרור ואיים להרגה. נקבע מתחם של 4-12 חודשי מאסר בפועל.

25. מכל המקובץ לעיל, סבורני, כי מתחם הענישה ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע בין חמישה חודשי מאסר לשנת מאסר ועונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

27. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר וכן את עדות המתלוננת. עם זאת, לא מדובר בהודאה בהזדמנות הראשונה. הסדר הטיעון הוצג בפתח דיון ההוכחות לאחר התייצבות כלל העדים ובמובן זה גם החיסכון בזמן השיפוטי אינו שלם.

28. עוד לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וכי זו הפעם הראשונה אשר הוא מצוי בתנאי מעצר.

29. בנסיבות כל האמור, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של השליש התחתון של המתחם.

סוף דבר:

30. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון כלפי בת זוג או עבירה של הפרת צו הגנה או הפרת הוראה חוקית.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי בת זוג מסוג פשע.
- ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 15.11.21 ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור למזכירות בית המשפט ללא דיחוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, במעמד הצדדים.